

Зашто се човек не спасава филозофијом и праксом јоге?!

Јогичке медитације

Јога је стара наука, настала неколико хиљада година пре Христа, чије корене налазимо у мистичним индијским списима Јога-Сутрама, Ведама и Упанашидама.

У својој основи учење јоге је – пут самореализације, тј. реализације сопственог бића путем просветљења чији је крајњи циљ сједињење са Апсолутом.

Учитељи јоге кажу да је Јога једна, а путеви ка самореализацији многобројни. Тако се Јога дели, по личним склоностима аспираната на следеће подврсте: гјана-јога (пут знања), хата-јога (систем физичких вежби), бакти-јога (пут љубави и преданости), карма-јога (пут прочишћења, надија понављањем мантри), раџа-јога (свеобухватни пут ослобођења ума до просветљења), тантра-јога (трансформација сексуалне енергије у спиритуалну)...

Јоги који креће спиритуалном стазом изабира по свом унурашњем позиву један од ових путева, или примењује неколико комбинованих техника истовремено, које напорно, дугортајно систематски вежба под вођством гуруа (учитеља).

Свака од поменутих врста има своје особене технике које подразумевају добро познавање физичких, психичких и спиритуалних способности човека, а које редовним вежбањем и јогичким начином живота треба трансформисати. Јога има задатак да нижу, анималну природу човека профини и преобрази у вишу – суптилну, спиритуалну вибрацију којом вибрира видљиви и невидљиви универзум. Учи нас да сопственим напорима енергетске центре (чакре), психичке канале (надије), физичко тело и астрално тело – невидљиво духовно тело, једном од помених техника прочистимо како бисмо просветљени оби тавали у сталној нирвани. И поред многих разлика, постоје основна правила у практиковању јоге, заједничка свим правцима на које ћемо се у следећем излагању критички осврнути.

Почетни, најнижи ступањ, са којим се суочавају љубитељи јоге, познате као хата-јога, представља прост систем физичких вежби са јасним циљем: добро психо-физичко стање и здравље, лепо обликовано тело и кондиција, које се дугом применом углавном и задобија.

Особе неупућене у суштину и смисао јоге, ову симпатичну источњачку вештину прихватају као неку врсту тренинга аеробика или гимнастике. Не слуте да је суштински смисао практиковања јоге прихватање многобожачких култова Истока, који се суптилно намећу испод маске научног приступа тајни људске природе.

Иницирани јоги вежба годинама и деценијама, не ради здравља и лепоте, већ да задобије оно ради чега је и кренуо на овај мукотрпни пут, а то је – просветљење. Вежбе саме по себи немају превише изазова у смислу духовне праксе. Занимљиво је оно што оне нуде упорним понављањем, а то су – сидији (моћи). У сваком приручнику наћи ћете јасна упутства: ако радиш то и то, задоби ћеш то и то! Односи се углавном на моћи и натприро

дне феномене. То је „комуникација са вишим силама“, „егзистирање на вишем нивоу свести“, или – обитавање у другим световима, на некој од седам „лока“, од којих је најпримамљивија Брахма-лока, или Кришна-лока, где живот траје 4.3000.000 пута 12 пута 100 година, али се ипак и тамо завршава.

Упорни и истрајни, предани гуруу, заиста задобија психичке моћи: видовитост, телепатију, читање мисли, предсказујуће снове, комуникацију у сну са учитељем, левитацију, „материјализацију“ предмета и људи (наравно, ово последње се стиче на највишем нивоу). Инструктори јоге ће вам рећи да моћи нису циљ, иако ће сами, увек кад могу, применити нешто од добијеног знања да „чињеницама“ поткрепе своје учење. Кажу да се не треба зауставити на овом ступњу већ наставити даље. У пракси се дешава супротно: многи аспиранти напуштају своје учитеље који „коче“ даљи развој, те одушевљени невероватним могућностима јоге почну примењивати стечено знање, постајући сами учитељи неискуснима.

Управо то се збива на овим нашим просторима. Стручњаци јоге своје „дипломе“ стекну за 5-6 месеци, обуке у неком центру на Западу, или ашраму у Индији, па дођу у Србију да лове неопредељене душе гладне духовне хране, које не знају у шта су се упустиле. Користе их за своје себичне циљеве под маском рада на свом духовном бићу, баве се црном, белом, црвеном и зеленом магијом, постају екстрасенси, биоенергетичари, видовњаци, манипулишући људима ради личне славе и користи. Или још горе, остају у тајности; тобоже, то је најбоље за њихов спиритуални напредак, док своју покорну војску шаљу у свет да им доводе жртве. Најчешће жртве су млади између 15 и 25 година, као и друге неоформљене личности, којима узимају куће, станове, имања, новац, уметничке предмете, злато; а они који немају ништа од свега тога – личним радом, служењем и пожртвованошћу за опште добро могу помоћи заједници. Као да је у питању нека масовна хипноза, сви пристају на те услове, верујући да чине добро.

Пут јоге не изгледа опасан по душу. Напротив! Истинит, очаравајући, тајанствен, недокучив!

Многа нејасна питања на која заувек остајете без одговора, објашњавају се сложеношћу самог учења, и ограниченошћу људског ума да разуме ту Стварност.

Има пуно ствари које уливају поверење и држе човека у уверењу да заиста иде путем спасења. Строга правила начина живота који подразумева вегетаријанску исхрану, мало спавања, одрицање од свега материјалног сувишног, умну контролу негативних мисли и емоција, морално исправан живот у теорији, свеједно што у пракси није тако, безрезервну потчињеност гуруу који је твој водич у друге светове и без кога не можеш никуд стићи... Све је озбиљно, другачије него у свету. Ко примени већ на учено и задато, сигурно ће убирати плодове свога рада. Медитација је пракса која редовно прати јогички начин живота. Медитација смирује ум и јаком концентрацијом усмерава га на безлични Апсолут, са којим се у нирвани, тј. стању без ума, треба сјединити и изгубити своје јаство, своју личност.

Обезличеност човека у практиковању јоге се посебно наглашава. Особа са развијеним умним, душевним и делатним способностима, представља препреку просветљењу, јер наглашен его и индивидуалност, тврде јогини, нису погодни за духовни напредак. Често се види супротан ефекат овако схваћеног спиритуалног рада: безвољне, апатичне, укочене, хладне, неактивне, умртвљење личности, које нису развиле духовне

потенцијале у себи, а нису ни исправним духовним приступом преобразиле старог човека у новог – по православном хришћанском учењу.

Уз медитацију, обавезна пракса је визуелизација: јантри (концентричних квадрата, троуглова и кругова са мистичним значењем), понављање мантри, и држање мандале, слике гуруа или божанства које обожаваш, у свом уму. На овај начин си стално у додиру са вишом реалношћу. Седење у медитативној пози од пет до десет сати дневно истински мења свест човека. Медитант осећа да је веома „узнапредовао“, да борави „у повишеном стању свести“ које се веома разликује од природног. Себе доживљава на нов начин и сматра се посебним, изузетним, продуховљеним, почиње да презире и избегава људе „немирног и растрзаног ума“, које назива духовно заосталим, и који су препрека његовом божанском миру. Његов циљ је сатвично тело и ум, без осећања и мисли, које пребива у висинама духа неизмењено. Свет маје (обмане), окови породице и посла, препрека су самореализацији, које треба напустити, што следбеници најчешће и чине. Твоја истинска слобода је у слободи од свих жеља овога света, од самсара које држе ум и тело заробљеним.

Због извесних спољашњих сличности будистичког учења и јога-филозофије са хришћанством, иако различитих по суштини и циљу, постоји правац, посебно намењен Христовим следбеницима који се зове „хришћанска јога“. Њени проповедици кажу: није важно коме се богу клања те јер су сви богови Једно, важно је да практикујете јогу као универзални пут ослобођења! Ово је још једна у низу порука која поравнава пут Антихристу, том „Једном“ који ће бити „бог свих религија“. И још: јога истиче чињеницу да је човек – бог, само треба да открије и свесно живи своју божанственост.

„Бљесак просветљења“ у јоги

„Просветљење“ је врхунско достигнуће малог броја аспираната. То је главни мамац, главно обећање, због кога вреди жртвовати све и коме се надају сви!

Бљештава божанска светлост у којој се купаш као у океану без почетка и краја! Незнање себе, самозаборав, јер ти престајеш, почиње Апсолут са којим си једно. Сли чне феномене у свести доживљава наркоман при кори шћењу јаким дрога... Сваки јоги има повремено искуство просветљујуће светлости која га држи у уверењу да је ово могуће.

Учитељи јоге споро напредовање човека и човечан ства у спиритуалном расту, које посматрају еволуциони стички, сматрају природним, утемељеним на вековном искуству хиљада генерација Истока. Ипак, поштено при знају да не знају кад ће просветљење доћи. Можда одмах, можда на средини нашег пута, или нас чека на врху стазе, не зна се. Можда – никад! Божански Апсолут даје га коме хоће и кад хоће, по њему знаним законитостима. Али нај чешће, не у „овом животу“! Јер, до сада би већи део чове чанства био просветљен, а није.

Зато наука јоге почива на теорији реинкарнације, која подразумева сељење душе из живота у живот, уразне облике постојања људске, животињске, биљне и минера лне – све зависи од карме коју си зарадио у свом претхо дном постојању.

Пошто не признаје моралну категорију греха и зна чај борбе против истог за духовни живот човека, то не прихвата ни човекову одговорност за почињена дела, а самим тим ни слободну вољу која опредељује ток његовог живота избором између добра или зла. Заснива се на пре додређењу, карми, које је узрок-последича, учвршћена на слепом и неумитном фатуму.

Са практиковањем јоге треба почети у овом животу, јер ћеш у следећем наставити тамо где си стао, и твој труд никад неће бити узалудан. Циљ сваког рођеног на земљи је да својим напорима точак карме, точак рађања и смрти, заустави, јер онај ко на пут није кренуо, не може очекивати да стигне до циља. И рађаће се у овом свету патње и бола хиљадама пута – све док се не просветли!

Зато, кад постанеш спиритуално зрео, кад ти се ова велика тајна открије, кад сретнеш учитеља, дужан си да одбациш све окове традиције и вере, положаја и порекла, знања и имања, који те везују за свет маје, и да кренеш путем – ослобођења !!!

Кад си сагледао обману света, потражи крајњи циљ пута: не-ума, не-постојања, не-знања, не-бивања, не љубави, који је у превазилажењу дуалности, негације и супротстављености. Ово је стање апсолутно целовите и јединствене свести, стање нирване, сједињење с Апсолу том, Божанским, сједињење Атмана са Брахмом! Иначе, о Апсолуту се ништа не зна. Он се дефинише као „океан блаженства“, „бљештава светлост“, „јединствена свест“, „космичка енергија“, „ништавило и празнина“ итд...

То изузетно стање достижу ретки појединци! То су учитељи учитеља, то су зачетници нових праваца у историји човечанства, то су аватари!

У историји људског рода било их је много и биће их још. То су буде, кришне, шиве, мухамеди, исуси! И њихови врхунски следбеници! И следбеници следбеника! То мо же постати неко од вас, ако кренете стазом самореали зације, ако жудите за обоготворењем, поручују јогини.

Ово би у главним цртама била општа места јоги чких учења, конципирана са великим напором, јер у самој суштини праваца јоге има онолико колико учитеља. Свако ко се упустио у проучавање ове науке морао се озбиљно замислити пред лавиринтом њених несагледивих пута ва, и крајњим смислом тога. Спасење или просветљење? Реинкарнација или васкрсење? Где је одговор?

Сви пагански богови су демони

Философија јоге је, поред астрологије коју подржа ва као пут мудрости, један од најуспелијих и најраспро страњенијих духовних покрета свих времена. Народи Истока је практикују вековима трагајући за путем просветљења и обоготворења, а народи Запада и остатка човечанства отворили су у данашње време врата мудрости истока, од које очекују да просвети, атеизмом и материјализмом помрачени, такозвани цивилизовани свет. Крштена Европа је скренула са изворног Христовог Пута Истине и Живота одавно, и у лавиринту свог бес пућа, пипајући у мраку духовног незнања, заблуда и јереси, тражи нове путеве,

„широке стазе којима иду сви“, али које воде „у пропаст и вечну муку“. Ступа путем Јоге, који за нас 166 хришћане, постаје пут роге (пада). Овим егзотичним путем још није ходила, још га није употребила и потрошила, као и друге вредности овога света, као и друге људске мудрости које лако усваја и још лакше одбацује. И од свега прави уносан бизнис скупо продајући „просветљење“ као и „опроштај грехова“. А ми, малOVERни, и неверни Богу предака наших, прихватимо јогу као племениту вештину која ће вежбом пробудити божанске моћи у нама, као део „религије новог доба“, религије лажне љубави и мира, са циљем задобијања земаљског царства. Духовна учења Истока, прилагођена потребама савременог човека у радионицама Запада, купујемо не питајући за цену, и плаћамо ониме што не ма цену, јединим чиме ћемо изаћи пред Господа – душом! „Европа, духовно осиротела блудница која је на умору“, како ју је још средином века доживио свети владика Ни колај, нуди својој деци лажна учења, да заборавимо оно право које имамо. Срби и Јога? Свети Сава и Буда? Оба су били принчеви који су се одрекли престола и земаљске славе, ради задобијања вечности. Док ми поштујемо и славимо Светога Саву као угодника и светитеља Божијег, докле Буда постаде бог за његове следбенике. Где нема Бога – човек заузима његово место! Свети Сава је пак проповедао Христа и Живот (вечни), а Буда нирвану и смрт! Србија, која вековима славећи крсном славом свети теље, слуге Божије и пријатеље, зна да су то људи, а не богови, који су својим животом и делом угодили Господу, данас шаље своју децу у Индију да се „просветле“ клањајући се лажним боговима, обоготвореним људима и њиховим философијама. Србија, која крстоносном и страдалничком исто ријом брани „крст часни“ распета на Голготу неправде и понижења света, ради правде и истине вечне, данас 167 поклања веру „вуцима у јагњећој кожи“, а који су војска противника Божијег, што неуморно јуриша и са Истока и са Запада да освоје свету веру Православну. „Сви пагански богови су демони“, певао је псалмо певац десет векова пре Христа, а Индија, и ми који се клањамо боговима-демонима, то не знамо ни данас. Иако је очигледан сав бесмисао вере која обожава краву као свету животињу, поштује тигра као неко божанство, клања се змијоликим змајевима, и киповима који, њихове молитве нити чују нити испуњавају“; која слави богиство смрти (Кали, Јамантаку), греха (Папа Пуруша); или има следбенике и обожаваоце фалуса, чији верници у процесији иду градом за својим богом (шиваисти); и има 33.000 незамисливих богова – духовно болесна цивилизација која умире одрођена од Јединог Живога Истинитог Бога у Светој Тројници слављеног, у празноверицама и сујеверју, у факиризму и многобоштву, тражи смиреност и оправдање свог постојања. Философија и култура Индије нуди оно што има. Није она крива што не може да понуди спасење и лек духовно болесном човечанству, јер она не познаје Спаситеља света Господа Исуса Христа, Сина Божијег Који је својим животом дао за спасење свих људи, и свету веру хришћанску, чији су светитељи „со земљи и светлост свету“, и Који је победио грех, ђавола и смрт. Гордо самооправдање грешног живота, опсенара Саи-Бабу, јогина и мудраца, проглашава аватаром, инкарнацијом Бога на земљи, Месијом, јер се тобоже, сваке 2000 године јавља нови месија који спасава свет. И овај чини чуда, тврде његови следбеници, чуда која је и Христос чинио: материјализује алхемијским магијским триковима сребро и злато (али не може хлеб и вино) и змијски прах „вибути“ који је нека врста „причешћа“ за његове следбенике. Задивљује лаковерне факирским триковима, али не све. Над крштеним хришћанима који се 168 причешћују и живе литургијским и црквеним животом, његове опсенарске моћи немају власт. Они виде људе и догађаје онаквим какви су у истину, а не каквим се представљају.

Зашто се човек не спасава философијом и праксом Јоге?!

Ономе ко познаје „узану и тесну стазу спасења“ ова кво питање је излишно. Али, има много људи који не разликују истину од лажи, који верују у реинкарнацију, медитацију, просветљење, нирвану, који верују да је прича о свим боговим прича о Једном Богу, који не разликују ду хове злобе од Духа Истине. Опет се позивамо на владику Николаја, који је по знавао индијска учења и кроз књиге „Индијска писма“ и „Теодул“ разобличавао ово знање штетно за душу чове кову говорећи: „Незнабошци не разликују демоне од бо гова, те им се клањају, моле им се, и жртве приносе, док хришћани воде најогорченију борбу против демона.“ Ограничено људско знање о човековој природи и сопствени напор да се човек уздигне из стања пада, без Божије благодати, без милости Творца – није могуће. На ука јоге не позаје Бога Који је открио свету своју вољу пре ко пророка, и не зна Господа Христа Сина Божијег, који је дао људима све што је потребно за њихово спасење; познаје и признаје више стотина богова хиндуистичког пантеона, и „несвето тројство“ Брахму, Вишну и Шиву – у међусобном рату и сукобу, јер што један створи, други разори. Зато што није откривена од бога, људе не може привести Богу! Она је људско умовање које се није при клонило Спаситељу света и своју мудрост ставило под ноге Његовој сили која благодаћу спасава човека, не од карме, него од вечних паклених мука. 169 Коначно, крштени и Богу верни, морају знати да је то још један облик служења „оцу лажи који вара сав васиони свет“, који је првим људима Адаму и Еви обећао да ће би ти „равни богу“ ако преступе заповест Његову, а то исто обећава и данас онима који ће просветљењем, медитацијом и самоспознајом, открити божанске моћи у себи, и по стати богови на земљи. Разне истине, уситњене у мноштву знања и много бројних путева и начина „спасења“, нису ништа друго до полустине и лажи, којима се служи „мрзитељ рода људског од постанка“ како би свргао душе у ад (пакао). Систем јогичког учења донекле опонаша савршенство вечне и не пролазне Истине Божије, Речи Светог Писма, како би своје знање учинио уверљивим. Све је слично – само мало другачије. А то „мало“ је оно најважније. Заповести Новог Завета које нам је Господ Исус Христос дао (а ко Њега љуби заповести Његове држи) јасно говоре да друге неће бити дате људима до краја времена. А људи чекају „новог Месију и нове заповести Новог доба“. Исти јогини тврде у својим књигама староставним да је до сада било на хиљаде аватара и да ће их бити још толико. Богови и аватари хиндуизма нису само пероснифи кације природних сила и људских особина, како мисле модерни интелектуалци који радо прихватају „религију“ окултизма. (Успут, многи од тих интелектуалаца „знају“ шта су били у својим „ранијим животима“: краљеви, ратници, велики уметници или славни гуруи и чаробњаци, а нико још не рече да је био бубашваба, врабац или мага рац.) Многобожачки култови су укинати рођењем Сина Божијег „коме се даде свака власт на небу и на земљи, на рочито над демонима „који верују и дрхте“ јер знају шта их чека на крају времена. Кроз Христа се пројавила Света Тројица у заједништву и љубави; то је јединствена вера, међу свим другим веровањима која не познају ову велику тајну неба и земље. 170 Отуда један од великих јогина данашњице, Сатјананда, који има следбенике свуда по свету, а и код нас, у једној књизи поставља питање: „Како да практикујем – љубав?“ Могу се практиковати све технике свих облика јоге, све ђапе и ађапе, све нијаме и пранајаме, али техника љубави – не постоји! Јоги-учитељ је овим питањем исказао суштину јога философије; непознавање Бога Који је Љубав, и непознавање двеју еванђелских заповести о љубави према Богу умом, срцем, душом и целим бићем, и према човеку као према себи самом, у којима су садржане

све остале заповести Божије. Истовремено, то је непознавање пута задобијања Божијег царства. Зато јогин не може да пра ктикује љубав! Јер дар љубави долази од Бога Који је Личност (а не безлични Принцип), и Он је дарује онима који га траже и воле. Наш Бог је личносно спознати Бог Који нам се открио у личном сусрету. Практиковање јоге као спиритуалне стазе обоготво рења не може ни у ком свом облику бити подржано као пут избављења. Многи искрени боготражитељи, заведени ми стиком Истока на странпутице, искусили су узалудност свог трагања, без јасног циља и смисла, без представе о почетку и крају тог пута, мудровања које прија сујети, док им учитељи „голицају уши“ причајући оно што би волели да чују о себи, а не онако како уистину јесте. Не говоримо да рођени Индуси то раде са злом на мером, напротив! Труде се много, упрегнути у многобо жачки јарам, труде се око непотребног. Узалуд! Свети оци православне Цркве кажу да ће Бог, видећи њихов труд и муку, њихове молитве изречене пред мртвим киповима од камена и дрвета, примити као да су Њему упућене. А како ће им судити – то је само Њему знано. Али ми, православни хришћани, који смо примили и познајемо Закон по коме ће нам бити суђено, и закон савести, и закон морални, и закон благодати, не смемо да губимо драгоцену време на 171 узалудна учења. Ми који познасмо Христову саможртве ну љубав, па је презресмо и одбацисмо, бићемо гори од незнабожаца, а наша невера равна јудинском издајству. Сложеност и компликованост система јоге није због њене несазнајне дубине, већ због нејасноће и обмане. Свако ко је читао Еванђење, Радосну вест о спасењу рода људског, зна да су и најдубље истине јасне, разумљиве не уком једнако као и ученом, јер се разумевају Духом Све тим. Јогу ни сами њени оснивачи не разумеју до краја. Најревностнији следбници напуштају јогу кад дођу до врха, или до дна. Лукави ђаво многе своје следбенике одводи у смрт, лудило, или духовно мртвило, у крајњу апатичност и потиштеност, кад сагледају да нису у стању да испуне за датак који се од њих на овом путу очекује. Они који живе у уверењу да су се просветлили налазе се на врхунцу горде самообмане и прелести. Стицање „психичких моћи“ којима човек постаје „канал виших сила“ је друго име за повезивање са светом поднебесних духова злобе, демона и палих анђела, са којима ступа у контакт и од њих добија силе. Преко гуруа је укључен у јерархију демонску којој се добровољно пре даје и потчињава своју вољу. Видовитост, телепатија, ле витација или материјализација, су чуда која су некорисна човеку, осим да се још више погорди и поверује да је бог, и осигура пут у вечну пропаст. Хришћанство признаје дарове Духа Светог као што су прозорљивост, исцелитељство, пророштво, али само на корист и на спасење људске душе и тела, а не ради славе овог света. Свети људи Божији до данашњих дана чине чуда: васкрсавају мртве, исцељују болесне, говоре о про шлим, садашњим и будућим догађајима са једним циљем: да би се људи кајали за грехе и поправљали, и спасили из ове „долине плача“ док још времена има. Православни подвижници виде и знају невидљиво и несазнајно даром Духа Светог, и творе чуда силом Божијом, у славу Оца на 172 шег Који је на небесима и ради спасења ближњих, силом вере и љубави. Претерано посвећивање пажње савршенству тела кроз вежбу и исхрану, предствља губитак драгоценог времена потребног за очишћење душе. Привид савршенства води у сујету, самозадовољство и гордост – која је извор свих зала, због које је и сатана пао са небеских висина. Уместо љубави, плод овог подвига је самоумишљеност и самољубље. Плодови медитације временом покажу лажни мир – који је у глави, а не у срцу. Он медитанта чини непри родним и отуђеним од своје суштине. Од ове умне пре лести човек се сам тешко може отргнути јер непрекидним изговарањем мантре, концентрацијом на јантру и манда лу, призива демоне и потврђује да је са њима у сталном општењу. Светлост у којој тражи уточиште није божанска већ луциферска, јер се он сам

претвара „у ангела светлости и носиоца светла“. То су само спољашњи феномени, без смислени и бесплодни, који наводе човека да поверује да долазе од Бога, и да је то неки посебан знак његовог сви ритуалног напретка и богоизабраности. Бљесак просветљења није ништа друго до врхунац сатанске гордости и његове власти над душом која се у потпуности предала своме богу и сјединила са њим! А жуђена нирвана је празнина и ништавило без Бога! Без истине! Без љубави! Без циља и наде! Бесмисао... Безлични Апсолут није Тројични Бог који је људима кроз Христа и реч Божију Светог Писма јасно открио Себе као Оца и Сина и Духа Светога. Зато владика Николај каже да је „философија хиндуизма у ствари философија песимизма без Бога и наде у вечно спасење“. Нека би дао Спаситељ и премудрости истинске Учи тељ да сви који Бога траже – одврате лице своје од иконе зла, и приклоне се срцем, душом, умом и телом савршеној Икони Добра, јединог човекољупца Господа Исуса Христа Бога и Спаса нашег! Амин.

Јања Тодоровић; (Предавање објављено у књизи: „Стаклене очи Индије“, Православље и духовност Далеког Истока III; изд. „Светигора“, 1997.)